

KUNSTSCHILDER

Rob Kregting:

Podia in Zeeuws-Vlaanderen. Van wereldberoemde tot lokale held? Deze week: Rob Kregting

door **Jeanette Vergouwen**

ZUIDDORPE Om bij het piepkleine atelier te komen, moet je door de tuin lopen. Waar de struiken nog kaal en kil de eerste zonnestralen van de lente opvangen. In het houten gebouwtje hangen verschillende werken. De reeks Passendale springt meteen in het oog.

De meeste werken hebben een zwarte ondergrond, behalve Passendale. Daar druipt de vertwijfeling van af. Rob Kregting is zeker geen zwartkijker. Zegt hij. Maar hij vertrekt soms vanuit het zwart. Omdat hem dat aanspreekt. „En dan breng ik in dat zwart langzamerhand kleur, leven en voeg er beelden aan toe.” Kregting exposeert tot 6 mei zijn werk in de Passerelle (stadhuis) in Terneuzen. Samen met werken van mensen die bij Emergis verblijven/verbleven en daar in het kader van een kunstzinnige therapie schilderijen maakten. „De expositie draagt de titel Art Brut, ook wel Outsider-kunst genoemd. Kunst waarbij de mensen ongedwongen, zonder technische remmingen, hun gevoel verwoorden via schilderijen. Jean Dubuffet

richtte de Compagnie de L'Art brut op in 1948. Hij wilde spontaneïteit en inventiviteit in de kunst. Er werd gewerkt met allerlei materialen en tegen alle stromingen in.”

Ernest Joachim, die de exposities in de Passerelle regelt, vroeg Rob om ook zijn werk ten toon te stellen. Werk dat qua inventiviteit mooi aansluit bij de anonieme werken van de andere exposanten.

„Outsider-kunst wordt gekoppeld aan psychiatrie, kunst van mensen die werken vanuit hun eigen belevingswereld. Ik ben goed bekend met de wereld van de psychiatrie en durf te stellen dat de scheidslijn tussen patiënten en

‘gezonde’ mensen vaak erg dun is. Als het verhaal dat ik wil vertellen via mijn werk wordt gekoppeld aan de andere geëxposeerde werken, ervaar ik dat als een eer.” Rob Kregting studeerde economie in Tilburg en was van 1991 tot 2009 hoofd personeel en organisatie bij Dethon. „Dat was voor mij de buitenwereld. Mijn kunst is mijn binnenwereld en was privé.”

Samen met Hanneke Smulders

vestigde hij zich in 1992 in Zuiddorpe, vlakbij de grens. „Ik voel me dan ook een echt grensgeval.” Kunst was altijd belangrijk voor Kregting. Hij heeft contacten met Belgische kunstenaars uit Gent en in Antwerpen en schreef verhalen. „Vaak autobiografisch, maar ik hield ze voor mezelf. Ik leef in mijn gedachten en vanuit die gedachten ontstaan beelden. Die leg ik dan op een of andere

manier vast op doek of paneel.” Het schilderen is spontaan ontstaan. Kregting wist al heel lang dat ik op zijn 55ste zou stoppen met werken. „Dat was een bewuste keus. Vanaf 2009 wijd ik me aan mijn kunst. Ik liet het huisje/atelier in

MARKANTE MENSEN

de tuin neerzetten en ik wilde vier dingen doen: schrijven, foto's afdrucken, muziek maken en tekenen.”

Hij begon met het trekken van lijntjes en daarna werkte hij met verf en kwasten. Alles wat in zijn hoofd zat, moest eruit. „Mijn eerste schilderijtje heb ik Hanneke gegeven voor haar verjaardag in mei 2010. Ik ben gefascineerd door dood, verval, vergankelijkheid en Het Kwaad. Ik ben gevoel-

‘een grensgeval’

■ Kunst schilder Rob Kregting temidden van zijn werken in zijn atelier in Zuiddorpe: „Ik voel me een echt grensgeval... Ik ben gevoelig voor de zwakke kanten van het leven.” foto Camile Schelstraete

lig voor de zwakke kanten van het leven. Vandaar die kleur zwart, het kruis en de zeis.”

Hij laat twee werkjes zien waarvan de eenzaamheid en de ellende van Passendale, de plaats waar ontelbare soldaten gestorven zijn in de Eerste Wereldoorlog, af spatzen. „Nachtlandschappen. Het eerste bij ondergaande zon en het andere bij het ochtendgloren.”

De kleuren roestbruin, rood en

doorzichtig blauw beelden meer uit dan woorden. Een verschroeiende vlek versterkt het gevoel van vergankelijkheid.

In andere werken staan de rijen figuren tegenover de eenling om de eenzaamheid te onderstrepen. De kale stammen, of zijn het stervende mensen bij Auschwitz, schreeuwen de toeschouwer toe. „Ik heb geen ambitie, maar nu ik drie keer binnen een half jaar

mijn werk heb ten toon gesteld, wil ik eigenlijk meer. Ik vind het eervol dat mijn werk gezien wordt, dus treed ik naar buiten. Ik zou graag zien dat een galerie iets met mijn werk doet.”

De tentoonstelling in de Passerelle kan bekeken worden ma 13.00-17.00, di t/m do 9.00-17.00 en vr 9.00-20.00 uur.

.....
 ➔ www.robkregting.nl